

REGULÓ.

Pesten vasárnap junius 10^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A z a t y a g y i l k o s.

(Folytatás.)

Az akkori játszóházakba csak avatottak juthatának, és küszöbét csak a' szenvedély fő fokára jutottak lépték-át. Ámbár e' „poklok” kapui csak fő nemeseknek, 's gazdag, hatalmas játékosoknak nyitak-meg: a' veronai titkos társaság elég botorul még is egy nyomorultat fogadott körébe, kinek homlokán számtalan gonosz tettnek bélyege égett, ki halálra is volt kárhoztatva, 's csak egy főrendűnek közbenjárása által menekvék-meg a' vérpadtól.

Miután azokat, kiknek közelebbi megismerése reá nézve igen szükséges volt, e' nemes rosz társaságban kikémlelte volna, a' gyakorlott gazember Cinellit választá-ki áldozataul, és nemcsak kész pénzét nyeré-el, hanem még tetemes összeget is, mellynek lefizetésére Cinelli becsület-szavát adá.

A' kalandor pénzeért sürgette, 's minthogy Polonio remélni sem merte, hogy egy utra készülő idegen neki időt engedjen a' pénz megszerzésére, játszótársaihoz folyamodott: de ezzel csak azt árúlá-el, hogy az embereket nem ismeri. Játékosnak soha sincs kölcsönözhető felesleges pénze, 's köztők még inkább elhagyja szerencsétlenségében, ki szerencse kerekén ülve barátja volt, mint a' világban szokás. Cinelli, ki menekvő ösvényt nem látott, abbeli félelmében, hogy a' való, mellynek titokban maradásától függött életének boldogsága, napfényre jövendhetne, hitelezőjéhez ment határnapot kérni.

„Holnap utazom” — mond Archangeli hidegen.

„Holnap már? nem maradhatna ön még néhány napra?”

„Legfeljebb holnap estig, azt is csak neve kiméléseért teszem. Folyamodjék ön atyjához.”

„De hát nem mondtam már —”

„Csak békével! Hisz' különben önnek itt jövendő rokonai is vannak.”

„Mint érti ön ezt?”

„Sehogy. — Ha holnap hat órára meg nem kapom pénzemet, magam fogom megkérdezni, a' mátkatálbul mennyit fizetnek-le előre.“

„Mielőtt ez megtörténék, megszűntél élni “ — kiáltá Cinelli böszülten.

„Igy bandita, nem becsületes ember fizeti-le adósságát. Tehát, ha holnap hat órára pénzem kezemben nincs, mátkája családjánál fogok tisztelkedni.“

E' rémítő szavak villanyként járták keresztül az ifjúnak testét; feje lehanyatlott; szemei bezáródtak, 's ökleit göresös rángatással szívére nyomá. Ezen elmerültségében úgy látszott, mintha lelke mélyében keresne valamit, 's hihetőleg megtalálá a' keresettet; mert nem sokára ismét nyugodtabb lön, 's hidegen mondá: „legyen nyugodt, a' határozott órára megkapja pénzét.“

Elhatározottan, de kétségdultta kebelével indult utra Cinelli. Ismerte atyját, ismerte ennek konok fukarságát és játék-gyűlölségét, melyet magába zárkozása óta több izben és olly hathatósággal nyilvánított, mellynek csupa meggondolása is elrettenté a' kétségbe esett ifjút. Apja talán megátkozza, ha a' borzasztó titkot felfedi neki, de még talán, sőt bizonyosan, kedvese családja is utálattal utasítandja-el? Ez, 's több ilyen gondolat forrott agyában. Más részről attól is félt, hogy Archangeli elárulja, 's e' félelem határozatra készítet.

Tudjuk már, hogy haza érkezett; azt is tudjuk, mit akar; habozását, hebegését, midőn atyja a' rettentő vallomást kicsalá belőle, nem akarjuk rajzolni. — Könyűk, szemrehányások, kétségbeesés, fenyegetőzések, végre ellenszegülés 's átkozódás válták-fel egymást ajkaikon.

„Gyalázat nevedre atyám ha vonszkodol becsületedet megmenteni!“

„Gyalázat reád, ki csak becsületed mentéséről gondolkodol, midőn a' gyermeki szeretet forog kockán.“

„Rettenetes, rettenetes, a' segílyt tőlem elvonni!“

„Tettednek méltó büntetése.“

„Atyám, e' kastélyban kincs van elrejtve; én a' kincset keresni 's bizonynyal meg is fogom találni; e' kincs enyim. Én itt őseimnél, én lakomban vagyok.“

„Fiam! látom, hogy nevedre érdemes vagy; — én nevetem fenyegetőzéseidet, 's ha velök fel nem hagysz, megbánandod.“

Ezek voltak az öregnek utósó szavai, ki azon szoba ajtaját, mellyben e' párbeszéd történt, bezárá, 's távozik. A' kétségbeesésnek martalékaul esett ifjú felszakítá az ablakot, 's harmincz lányi magasból leszökött; atyja hihetőleg nem hallotta esését, különben visz-

szatért volna. Cinelli alig érzé ütődését, 's körültekintvén, magát a' kertben találta.

Lelkében egy gondolat villant-meg, melly hamar határozattá ért; éjfélig rejtekben akart maradni; a' háznál csak két cseléd volt, kiktől félhetett. Az atyjával éppen most végzett vitában azon szörnyű gondolatra jött, hogy erejét atyján megkisértse; az aggnak töredékeny testét, melyben vas akarátján kívül semmi szilárd nem volt, a' szóvita alatt már vétkes gondolattal vizsgálta.

Csak egy nyugtalanítá még a' kétségbeesett ifjút: nem tudta t. i. hol rejteznek a' kincsek, mellyeket elrabolni akar. A' nép száján forgó hír elhatott ugyan hozzá; de valót szökött-e a' hír? E' közben bokrok közé rejtezett, 's azon törte fejét, mint lophatná-meg atyját legbizonyosabban 's könnyebben.

Az éjféli hatalmas léptekkel közelgett, midőn Cinelli egyszerre nem álomból, hanem azon tompa merengésből 's lélektusából ébredt-fel, mellybe az ember egy kétes határozatnál süllyedni szokott. Fel kellett állni és járkálnia, hogy merevült tagjait mozgásba hozhassa: azonban zörejt hallott; hallgatózott, 's füleit lábdobaj hangja csapá-meg; körülnézett, 's bágyadt, mintegy lepelbe burkolt, fény világánál egy beburkolt alakot pillanta-meg; lélekzetét magába fojtá, 's testét egy erős rázkodás járta-meg: de a' fény 's alak csak hamar eltűnt egyik szegleten. Cinelli azt hitte, hogy csalódék, 's a' mit látta, tűnékeny álmokép vala: de a' jelenet a' kastélynak más szegletén nem sokára ismét mutatkozott, 's most jobban megnevezhette. A' képzelményes rém-alak valóságos lény volt, egy a' ház körül bolyongó férjfiú; de kicsoda? — E' kétes kérdésnek megfejtése is közel volt, mert a' fénysugárok más irányt váltva az ifjú felé fordultak. Ez félre lépett; az alak közelebb jött, 's Cinelli — atyját ismeré-meg benne.

Atyja volt, ki halványan, halványabban, mint előbbi boszújában, egy gondtalanul vállára vetett köpönyegben 's fedetlen fővel, szét nem nézve vagy meg nem állva, sompolygott előre. A' marchese vándorlását álmjárásnak lehetett volna tekinteni, ha szemeiből egy gondolat, egy mindent magába záró gondolat villama nem csillámlott volna; mert az álmjárónak szemei meredtek 's jelentés nélküliek. Fija mellett ment-el, 's nem látá-meg; lelke sem jobbra sem balra nem vonta, hanem egyenesen előre; szemei vadon meredtek az útra, mintha csak egy általa látott lényt kísérnének. A' fősvény hihetőleg aranyára gondolt; fija legalább azt hitte.

„Nyomában leszek“ — susogá ez lassan.

És valóban követte; de olly halkkal és óvatosan, hogy lába egyszerre emelkedett atyjáéval, és ugyan azon egy időben tapodá

a' földet, midőn amazé. Lépteiket csak alig hallható gyöngé nesze jelelé. Hosszú sétányokon, gyepes téren haladva keresztül, egy csarnokba jutottak; a' pavillon ajtaja felpattant; valljon bezárja-e az öreg maga után? Nem; lelke csak egy gondolattal foglalkozott; elővigyázatra nem volt szüksége, 's belépett; fíja utána ballagott. A' Polonio lelkét elfoglalt gondolat hatalmas leheté; mert Cinellit, ki nyomában volt, nem vette észre. Egy előteremen mentek keresztül, 's végre azon helyre jutottak, hol hír szerint kincseit imádtá, 's aranyát számlálta az öreg.

Itt festmények, szobrok 's a' régi művészetnek más száz tárgyai is valának. De az öreg ur hidegen ment-el e' remek művek mellett; a' közvélemény tehát nem hazudott. Hova indult? Egy dult basreliefű (dombor faragványú) sarkophaghoz lép; a' fukarnak kincse hihetőleg ez alá volt rejtve.

Pihelve ült itt le; fíja megállott, de többé nem rejtezők. Nem egyedül voltak-e, távul minden emberi társaságtól? Nem zajongott-e az ifjúnak keblében egy változhatlan határozat? Kellett-e itt remegnie, hogy az öregnek kiáltása fülbe hat? Cinelli csak azon perczet leste, mellyben egy pillanat, egy mozdulat a' kincsnek hol létét elárulja.

E' közben az öreg marchese remegő kézzel törle az izzadságot, melly homlokáról, egy magyarázhatlan érzést kifejezőről, nagy cseppekben görgedezett-le, és felállott, 'de nem azért, hogy tovább menjen; még egy ideig habozott. Mi indulatok hullámanak keblében? Végre erőt von magán, 's a' gyertyát felemelé, mellynek fénye a' ravatalra esvén egyszersmind a' nagyszerű muzeumot is megvilágítá.

Képzeld most az olvasó e' két élő lényt a' hideg szobrok között, mellyeknek szeszélyes alakban növekedő vagy fogyó árnyékaik éledni 's iszonyú rémvázokká változni látszottak; azután gondolja magának e' rémvázak mellé az agg marchesét. Mihez kezd most? Arcvonalain az irtózás tanyázik; — milly gondolat hajtja őt előre 's tartja azon pillanatban vissza? Mi gondolattal foglalkozik az ifjúnak lelke? Szemeiből iszonyú bűn kandikál-ki. Ha egy művész e' jelenetet látná, milly festés alá való tárgyat találna!

'S egy nagy művész tanúja volt e' jelenetnek. Matheo szavát tartá.

Winkelmann mindent látott; e' két férjfiú közt valami véres jövőndőt sejtett; mozdulatlan, irtózástól ellankasztva, várta az itt történendő dolgok kimenetelét.

Az aggastyán végre egy lépést tön előre, mélyen sohajtott; olly mozdulatot tön, mint valami mélységen keresztül szökni akaró ember, és néhány gyors lépéssel előbbre haladott.

Fijának szemei minden mozdulatát kísérek; bal kezével egy szobor talajára támaszkodva, vagy inkább azt erősen megmarkolva, mintha a' márványt szétzuzni akarná, más kezét hátára vetve, előre feszített lábbal, olly helyzetben állva, mintha egy általa kijelelt helyre akarna szökni, egy ellenfelét váró vívóhoz hasonlított.

„Gyorsan! — mondá az öreg alig hallhatólag; — a' fiú kincsemről beszélt! Kincsemről! — — azt is mondá, hogy megtalál-landja. Nyomorult, alávaló játékos ő is!”

E' néhány szó után lámpáját ismét földre tette, egyenesen a' ravatalhoz lépett, félig meggörnyedt, 's egy kőtablát fölemelvén alóla nagy rozsdás gyilkot vont elő, annak vasát a' ravatal nyílásába azon helyen szurá, hol fedele az alsó részre feküdt; karait megfeszíté, 's minden erejét összeszedvén, a' fedelet felemelni akarta.

(*Vége következik.*)

HAZAI HIRLELŐ.

Gyász-hir. Mult majus 23-kán szenderült boldogabb féletre t. t. Szi-lágyi János ur, hatházi ref. predikátor, mély tudományú 's több jeles értekezéséről ismert férjfiú, a' tudományos gyűjtemény legszorgalmasabb, legbuzgóbb íróinak egyike. Nemzeti litteraturánk benne ismét egyik munkás és közösen tisztelt mívelőjét 's ápolóját veszté-el.

Polgári ünneplés Kassán. Közelebb mult majus 30-dikán, mint fels. uralkodó császár és király kegyelmes urunk neve napján e' sz. kir. város a' nagy napnak méltó és érdekes kitüntetésére, alattvalói hódolatának pedig élénkebb kifejezése tekintéből, a' polgári őrsereg zászlójának ritka fénynyel és pompával, több ezerre ment minden rendű közönségnek népes öszvegyülése mellett, felszentelését ünnepelte. — Ezen egyenruhás polgári őrsereg legelő-szer is 1805-ben alkottaték azon időtájban, midőn legkegyelmesebb királyunk, V-dik Ferdinand, e' sz. kir. várost lakással szerencsésíté. E' szerint Kassa városa képzé honunkban az első egyenruhás polgári őrsereget. Ez által teljesítve lön az 1805-dik évi országgyűlés 11-dik törvényczikkelye. — Megalapítatván Európában a' béke Ferencz boldog emlékü 's halhatlan hírű fels. cs. és királyunk által, a' polgári őrsereg is szétoszlott. 1831-ben azonban, az epe-mirigy kiütésekor, cs. kir. főherczeg fens. nádorunk kegyes engedelmével ismét felállítottott. — 1835-ki julius végeig ez őrsapatnak őrnagya volt tek. Fedák János ur, akkor polgármester, jelenleg a' ns város bírása. Későbbben ez őrsereg őrnagyává m. gróf Szirmay Tamás István cs. kir. kamarás ur köz akarattal választatott, azon hős keblű gróf t. i., ki már a' zavaros 1831-ki évben a' rozsnýói támadásnál bátorsága 's eltökéltsége jeleit adá. Látván ő az ő zászlónak állapotját, saját és a' tiszti karnak nevében alázatosan fels. cs. és királynénkhöz folyamodott, alattvalói hódolattal emlékeztetvén őt azon hű-séges szolgálatokra, mellyeket felséges férjének személye körül a' polgári őrsereg 1805—6-ki évben öt hónapig tett volt; egyszersmind pedig e' drága idő-nek emlékeül fels. cs. és királynénk előtt egy zászló-szalagért esedezők. Engedett a' felséges asszony e' buzgó szívből származott esedezésnek, 's a' di-szes szalag e' felirattal:

Maria Anna Carolína D. D.

MDCCCXXXVII.

Amori Civium. Pro Augusto Coniuge. Suo MDCCCV.

MDCCCVI. Excubanti.

m. e. october 16-kán ritka tündöklő művészettel készülve ő cs. kir. felsége udvarmesterének, gróf Dietrichstein Mórícznak, levele mellett *), melyben a' jó anya és hű nőnek érzelmei érzékenyen kifejezve, érkezék-meg. Az e' szalaggal ékesített új zászló fenn említett napon m. Palugyay Imre megyés püspök ur által ünnepélyes isteni szolgálatnál szenteltetik-fel. A' zászló-anya m. Semsey Jób cs. kir. kamarás urnak neje, született Keglevich Éva grófné, csillag-keresztes dáma, volt, kinék igen csinos izléssel készült 's csillogó drága magyar öltözete mindenkinek szemébe tűnt. Egyházi tisztelet végén a' székes templom előtt sorban álló zászlóalynak a' tisztelt gróf őrnagy ur czélszerű rövid de velős és lelkes beszéddel adá által szép zászlóját, mely után az őrseregnek felhadnagy-ügyvéde (auditor) t. t. Dobay Lajos fő ügyvéd ur magyar és német nyelven megesküdte az őrsereget. Örömmel tapasztaltuk, hogy majd az egész zászlóaly magyar nyelven mondá-el esküjét. Többszöri tisztelet-lövés után legszabályosb tartással t. Bazeli Gottfried kapitány ur vezérlete alatt távozik-el az őrsereg, mely előtt a' helyben szállásoló b. Koudelka gyalog us ezrednek jeles hangász-kara muzsikálva ment volt. Délben a' m. püspök őnga 80 személyre gazdag asztalt terített, a' Domonkos-szerzet kolostorában pedig az egyenruhás polgárság, tisztjeivel 's Eperjes és Bartfa sz. kir. városoknak ez ünnepre meghívott polgáraival együtt, vígan lakozott. E' valóban ritka és igen diszes ünnepre t. n. Abauj vgye lelkes Rendei közül is számosan valának szívesek nemzeti öltözetben megjelenni, úgy szintén az egész tiszt kar, nyugalmazott tisztok, és minden rendű lakosok. A' zászlót tartó ezüst szegeken többeknek kivésett neveik olvashatók. — Estve a' városi táncsteremben, melyet a' társalkodási egyesület minden szobájával ingyen átengedni szerencsének tartá, a' fegyverben állott polgári őrsereg e' fenyés ritka ünnepet tánczvigalommal fejezé-be. A' terem igen czélszerűleg vala ékesítve, több felirással diszesítve. A' sétahelytől levő karzaton ő cs. kir. felségöknek mellképeik ünnepélyesen ékesítve voltak láthatók. Alattuk következő chronosticon:

*) E' levél következő tartalmú. — „Azon folyamodás, melyet méltóságod a' kassai egyenruhás polgárság tisztjeivel egyetemben ő felségéhez Maria Anna Carolina császárné 's királynéhoz egy zászló-szalagnak legkegyelmesebb ajándékozása iránt tett, annak idejében általam ő felsége elébe terjesztett, 's kegyes tetszéssel fogadtatott. Ő felsége magyar ország történeteivel 's e' nemes nemzet hűsége 's vonzalma számtalan bizonyítványaival bőségesen barátkozva igen örvendett, hogy illyes gyöngéd kíváнат teljesítésében kedvező alkalmat lelhet ama hálás érzelmeinek, melyeket fels. férjének 1805. és 6-ban tett szolgálataik gerjesztének szívében, magas méltánylásának nyilvános jele által kijelentésére. Ha bár ez előtt Biermann Mihály m. kir. udv. ügyész urat erről eleve értesítettem, de azt hittem, hogy magamnak a' személyes közlés gyönyörét a' munka elkészülésének idejére kell halasztanom. Meggyőzötve arról, hogy ő felségének e' jeles ajándéka Kassának mindenkor hű polgárait megörvendeztetendi, kérem méltóságodat, valamint az egész tiszt kar, fogadják megkülönböztető nagyrabecsülésemet. Bécs oct. 16-kán 1838. Gróf Dietrichstein Mórícznak m. k. — Méltóságos gróf Szirmay Tamás István urnak, cs. kir. aranykulcsos hűnek, Kassa sz. kir. városa egyenruhás polgári őrserege őrnagyának, és kormányzójának. Kassán.” — Ki van nyomtatva e' levél illy czimű könyvecskében: „Kassai polgári őrsereg névsora. Zászlója felszentelések majus 30-dikán 1838. Kassán. Nyomtatta Werfer Károly, cs. kir. priv. könyvnyomtató.”

Kassai polgári
 Forma rVháIV
 FegyVerben áLl.ó
 Őrsereg
 Ez napon
 Végbe Vltt VI
 ZászLóla

Felszentelésének DICsöItésére.

Jobbra e' latin chronosticon

VeXILLI noVI ConsecrationIs
 faVsta soLLennla
 arMata Cohors CassoVIensis
 Laeta CeLebrat.

A' nagy piaczi oldalon levő karzaton következő felírás :

Septennium. Ante. Rediviva. Coronae.
 Principis. Custos. Civilis. Militia.
 Cassoviensis. A. Maria. Carolina.
 Regina. Fascia. Decorata.
 Memoriam. Gallo. Furente. In. Urbe. Hac.
 Anno MDCCCV Quimestri. Degentis. Conjugis.
 Augusti. Ferdinandi. V. Nunc. Caesaris.
 Regis. Recta. Tuentis. Celebrat.
 Primo. Pandens. Sacrata. Hodie. A. Praesule.
 De. Palugya. Signa. Patronae. Munus. Eva. Semse.
 E. C. Keglevich. Stella. Crucis. Insigni.
 Sustinente. Praetore. Stephano. C. De Szirma.

A' falterem közepén fenséges cs. kir. főherczeg-nádorunk képe volt. A' sétahely egy harmad részének díszesen kivilágított elfoglalt helyére a' terem-ből lépcsők vezettek-le. A' bálvendégek száma két ezernél többre ment. E-i-s-e-n-k-o-l-b-u-r, a' kávéház új bérője, mint az étel és ital rendes adója, em-lítést érdemel.

A' kassai polgári őrsereg ruhája csak színével különbözik a' rendes kato-naságéétól. Hajtókája veres; arany paszományos zöld csákó; az öltözet színe szürke, szegélye ezüst, gombja fehér; kardja sima vas; nadrága télen az öltö-nynyel hasonló színű, bokáig érő fehér paszományos, nyárbán fehérlő szövet. Tisztjeit a' község terjeszti a' tanács elébe, 's ez választja. A' tisztek sorában van Semsey Béla, az egyenruhás polgárokból pedig Szirma-y Zsigmond Tamás, és Felix Tamás grófok is. — Werffer Károly, fáradhatlan jeles könyvnyomtatónk, e' ritka ünnep dicsőítésére egy képet is metszete.

E' nagyszerű alattvalói ritka ünnepnek emléke bizonyára nemcsak a' hely-beli polgárnak, de minden más rendű jelen volt vendégnek szívében is örökké fennmaradand, és a' város történeteinek legjelesebbjei közé joggal számítható. Szóval, illyes valamit látni kell; mert annak tökelyes leírására a' halandó írónak tolla elégtelen.

Közlé K. K. L. kassai halás fi.

PESTI VIZSGALÓ.

Gyász h i r. Pesten jun. 5-kén élete 63-dik évében költözött savós agy-szélhűdésből örök nyugalomra t. Redlich Magdolna assz. t. Szepessy

Ferencz urnak, sz. kir. Pest városa tanácsnokának, hitese. Hült tetemei 7-kén vitettek a' vácsi ut melléki temetőbe. — Gyászolják elhunytát férje, 's gyermekei Anna, Perger Ignáczné, és Eduard.

Budán a' ligetszugi népmulatságra pünköszt hétfőn (Júnus 4-kén) már régen nem látott mennyiségű embertömeg gyűlt össze, mind a' mellett is, hogy Pesten lófuttatás, Zöhl's reuniója a' „remete-kertben“, arena-színjáték mind Pesten mind Budán, és a' színházakban is mutatvány volt, 's nézők, mulatók mindenüvé szép számmal jutának. Igaz, hogy bár dél előtt ború sőt eső is mutatkozott: de délután a' leggyönyörűbb juniusi idő kecsgetté szabadba az ismét könnyebben lélekző Budapestieket.

Pesten a' 2-dik lóverseny jun. 4-ki délután 4—8 óra közt szép számú nézők jelenlétében ment végbe, kiket futás-szünet alatt, valamint az első versenynél történt, katona-hangászkar zenéje mulattatott. — I) A' hazafi-díj (100 ar.) nyertese ismételt futásban lön Trautmannsdorf herczeg Miss Craigie-je, Liechtenstein Al. hg. Furiosissimája ellen. (Második futáskor ez utóbbi visszahúzatott.) — II) A' pest-városi díj (100 ar. egy ezüst serlegben kivivá Liechtenstein Fer. hg. Terno secó-ja, Hunyady J. gr. Figarója ellen. — III) Az asszony-ságok pályadíját (150 aranyat érő billikom az első lőé; a' díjból fenmaradt aranyok 50-ig a' másodiké; azon felül ismét az elsőé.) nyeré Liechtenstein Al. herczeg Pat-je Trautmannsdorf hg. Miss Craigieje ellen. — A' billikomon részint domború részint vésett felirások voltak: „Asszony-ságok billikoma. Pest 1838. — Érdem nyerhet-el és nem más; érdemre születtem. Kotsi György. — Készítette Mayerhofer István, bécsi polgár és aranyműves, székes fehérvári születés.“ — E' billikom gyönyörű munkával készült. — IV) Károlyi-tétverseny (ezer arany ezüst serlegben, 's minden lótnál 50 arany tétel: a' 2-dik lőé 100 ar.) győztese lön Pejacsevič P. gr. Weighon-ja Liechtenstein Al. hg. Ticketje (3) és Hunyady J. gr. Wrestler-je (2) ellen A' serlegen e' felírás olvasható: „Károlyi tétverseny. Pest 1838. — Hir terem a' pályán, a' hir fia mér, halad, és győz. Vörösmarty.“ — V) Az erdélyi díj ismét elhalasztatott. — VI) Az első paraszt futásban (75 ezüst ft. az első lőé és a' t. Szalbeck Jakab ur által adatott egy arany — 25 p. ft. a' 2 dik lőé) indult 9 ló. — VII) A' második paraszt futásban (30 p. ft. az első, 20 p. ft. a' második lőé) indult 4 ló.

Tagrejtvény.

Elsőmmel szokta nevezni
Erdély némelly megyéit,
Azon nyeri a' fáradt test
Nyugodalmát 's enyhelyét.

Vége étked' ízesíti,
A' föld gyomra hazája,
Az egész viz-járta helyen
A' természet munkája.

MISKOLCZY ISTVÁN.

Előbbi rejtvény: Serény.

Figyelmeztetés. — Közelitvén e' folyó fél érnék vége, kérettetnek e' lapok t. pártfogói, méltóztassanak folyóiratunk jövő fél évi lapjaira az előfizetést még e' hónap vége előtt akár a' cs. k. postahivatalokon akár Isten a' kiadó hivatalban megtéetni, hogy lapjaikat félbenszakadás nélkül folyvást küldhessük.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.